

GAVÀ pàg 11

Reclamen explicacions a l'AMB pels terratrèmols a l'abocador del Garraf

CICLISME pàg 20

El viladecanenc Garrote brilla a la Copa del Món i ja mira cap als Jocs de Tòquio

líniamar

8 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat Núm. 89 · maig 2021 · liniamar.cat

Pressió d'AENA i les patronals per ampliar l'Aeroport del Prat

ESADE acollirà un acte reivindicatiu al juny, Calvet qüestiona les presses i a nivell local l'oposició no varia pàg 3

“Avui es viu millor a Cornellà que a molts barris de Barcelona”

Entrevista a José Montilla, expresident de la Generalitat

pàgs 12 i 13

CASTELLDEFELS pàg 10

Miranda lliga la protecció de l'Olla del Rei als futurs pisos de la zona nord

VILADECANS pàg 16

El Grup d'Habitatge ocupa la seu d'un antic banc

COMUNICACIÓ pàg 19

Neix Línia, el diari digital metropolità

Foto: Joanna Chicheinitzky

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

La pandèmia ha deixat el trànsit aeri sota mínims, però AENA i les patronals mantenen la pressió per ampliar l'Aeroport del Prat. Foto: Lluís Sibils/ACN

Torna l'estira-i-arronsa

» AENA i les patronals aposten per l'allargament de la tercera pista del Prat tot i l'impacte ambiental
 » Govern i ajuntaments recorden la reclamació europea de protegir l'entorn i reduir la contaminació

Pau Massip Martori
BAIX LLOBREGAT

La batalla està servida. L'ampliació de l'Aeroport del Prat és la gran patata calenta que ha d'afrontar el Delta del Llobregat. Un debat que la pandèmia ha posposat durant un any, mesos en què el trànsit de passatgers i avions ha passat d'arribar al límit a caure dràsticament. I, tot i que la davallada del trànsit aeri també ha portat fins al fons del pou els comptes d'AENA, el seu president, Maurici Lucena, fa setmanes que adverteix que el país ha de triar si vol apostar per ampliar la tercera pista i construir una terminal satèl·lit o deixar passar aquest tren.

A l'exdiputat del PSC l'acompanyen les principals patronals ca-

talanes, Foment del Treball i PI-MEC, que reclamen taules de diàleg i pactes institucionals entre les administracions i tots els agents implicats per tirar endavant l'ampliació. De fet, per al 2 de juny hi ha convocat un acte a ESADE on més de 30 entitats i agents econòmics reclamaran l'ampliació.

Lucena aprofita cada cop que parla en públic per recordar que el límit per acceptar o no el pla d'inversions d'AENA per allargar la tercera pista del Prat és a finals d'aquest estiu. Però en un article al digital *El Nacional*, el fins ara conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, qüestiona aquesta pressa. Calvet remarca la caiguda del trànsit aeri per culpa de la pandèmia i recorda que els experts més optimistes no preveuen una recuperació, si és que s'acaba tornant a la situació prè-

via a la Covid-19, fins al 2024. Per això considera que es poden agafar aquests anys de marge per fer un debat més serè "sobre què cal fer amb l'Aeroport del Prat i, per extensió, amb el sistema aeroportuari català".

De fet, Calvet parla de la "llarga tradició d'opacitat i desconsideració envers les institucions catalanes" que creu que sempre ha mantingut AENA i es qüestiona per què ara la decisió l'han de prendre, i amb tantes presses, la Generalitat i els ajuntaments. Ell mateix conclou que "perquè saben que de la manera en què l'han plantejat" és impossible que les institucions catalanes ho acceptin i així el gestor aeroportuari ampliarà l'Aeroport de Barajas "sense crítiques de discriminació" després que Catalunya rebutgi la inversió.

EUROPA S'HO MIRA

Per altra banda, moltes veus recorden que una ampliació d'aquesta mena necessita el vistiplau de les institucions europees i afegeixen que difícilment ho acceptaran. Més encara si es té en compte que a mitjans de febrer van advertir la Generalitat i l'Estat que no s'havia fet prou per protegir l'espai natural del Delta del Llobregat després de l'anterior ampliació. Llavors, l'Estat es va comprometre a fer determinades compensacions per conservar la fauna i la flora del voltant de l'Aeroport. Però han passat 15 anys, el més calent és a l'aiguera i la Comissió Europea ja ha avisat que, si no s'actua, el cas acabarà als tribunals europeus.

També cal afegir-hi un altre avís que va arribar d'Europa i que advertia de la contaminació que

hi havia a la zona del Prat, en gran part provocada per l'Aeroport. Aquests són els arguments que esgrimeixen els defensors de l'entorn natural del Delta, que remarquen que l'ampliació de la pista destruiria els aiguamolls que hi ha a banda i banda de la zona d'enlairament i aterratge.

El nou Govern de la Generalitat haurà d'afrontar aquest debat, que també pot obrir la caixa dels trons als ajuntaments del Delta. Els plens del Prat i Viladecans, on governen PSC i comuns, han votat mocions en contra de l'ampliació, però al ple de Barcelona el PSC va votar a favor d'allargar la tercera pista. A més, AENA és propietat de l'Estat, on governen junts PSOE i Podemos. Una patata calenta que pot acabar provocant un bon mal de panxa a més d'un.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La lupa

Ser joves en temps de pandèmia

per Jordi Muñoz

Foto: Carola López/ACN

Més enllà dels casos que puguem tenir al nostre entorn, comença a haver-hi xifres que alerten d'una greu crisi de salut mental entre el jovent. Els intents de suïcidi entre adolescents van augmentar un 27% en l'any de la pandèmia. Les consultes i ingressos per trastorns de la conducta alimentària han crescut en algunes zones del país més del 40%, i unitats com la de Sant Joan de Déu han experimentat increments de casos de fins al 60%. Aquests casos afecten gent cada cop més jove, i això ha provocat alguns problemes i disfuncions en un sistema que estava preparat per atendre gent a partir de 16 anys però no tant per als casos, cada cop més nombrosos, de 12 i 13 anys.

Aquesta tendència, ben real i evident, segurament té múltiples causes i no és fàcil atribuir-ho a un factor o un altre. Però sembla raonable pensar que la pandèmia, i sobretot les mesures de confinament, no hi han ajudat. De fet, probablement han contribuït a agreujar i precipitar casos que potser en un altre context no haurien arribat a situacions límit.

No s'han valorat prou els costos psicològics i socials de l'ensenyament a distància, que durant un any s'ha generalitzat de manera total o parcial en alguns cursos superiors de secundària, al batxillerat, als cicles formatius i a la universitat. L'aïllament i trencament dels vincles socials que suposa no poder acudir quotidianament als centres educatius i no relacionar-se amb normalitat amb el grup d'iguals i amb els professors i professores té costos importants a nivell d'aprenentatge, però també des del punt de vista psicosocial.

Cal recordar que parlem d'etapes clau per al desen-

volupament de les persones. Tota l'adolescència i l'entrada a l'edat adulta. I l'aïllament és especialment greu en moments de transició entre cicles educatius o entre l'educació i el món laboral. Són situacions en les quals les relacions, els contactes informals i la interacció amb gent com tu són absolutament fonamentals.

A banda dels tancaments dels centres educatius, les polítiques de control de la pandèmia han tingut un impacte especialment acusat en el lleure de les persones joves. Caus i esplais han tingut una activitat molt limitada i irregular, l'esport escolar i juvenil ha patit també afec-

S'ha privat el jovent d'alguns dels elements clau que constitueixen l'experiència de ser joves

tacions importants i, sobretot, el toc de queda ha limitat molt la vida social i les relacions del jovent.

I, sobretot, l'impacte econòmic de la crisi afecta el jovent de manera molt desproporcionada. Catalunya tenia, ja abans de la Covid, uns nivells molt elevats d'atur i precarietat laboral juvenil. I ara, amb l'economia aturada, la manca de perspectives encara és molt més greu.

Totes les mesures de control de la pandèmia, o si més no la majoria, probablement eren necessàries en un moment determinat. Però és impossible no tenir la sensació que no s'ha valorat prou els costos que tenien, especialment per al jovent.

El cas de la pandèmia exemplifica de manera molt clara que les decisions polítiques sovint han d'equilibrar interessos contraposats. I no és fàcil ni evident com fer-ho. Aquest any ha calgut lesionar interessos i drets de moltes persones per protegir la població del virus. Constantment els poders públics han anat buscant equilibris, com no podia ser d'una altra manera. Però cal tenir present que sovint en aquests equilibris els interessos i drets del jovent hi han tingut molt poc pes. Perquè no tenen una traducció immediata en el PIB, i perquè tenen molt poca veu política. Però amb dades tan dramàtiques com les que anem coneixent, potser és hora de canviar-ho.

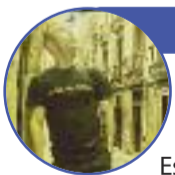
Els joves són un col·lectiu que vota poc i que té poc accés i influència social i política. Per tant, és relativament fàcil oblidar-se'n. Durant molts mesos han estat pagant una part molt important del cost del control d'una pandèmia que, de fet, per a ells i elles representava un risc directe relativament baix. I, així i tot, han hagut de patir una certa criminalització pels seus comportaments.

A partir d'ara, tanmateix, caldria tenir molt més en compte aquesta dimensió en les decisions que s'hagin de prendre a partir del final de l'estat d'alarma. Mesures com el toc de queda no són gratuïtes i, per tant, és imprescindible minimitzar-les en durada i extensió. I assegurar-se que tenen un impacte significatiu abans de mantenir-les indefinidament. En molts sentits, amb les facultats tancades i els instituts semitancats, les perspectives laborals molt magres i les oportunitats d'oci absolutament limitades, fa un any que s'ha privat el jovent d'alguns dels elements clau que constitueixen l'experiència de ser joves.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@Miquel_R

El problema no es que ayer abrieran la puerta. Es que aunque la cierren, seguirían habiendo miles de personas esperando otra ocasión para huir. Pero claro, abordar el porqué requiere repensar el sistema y aportar soluciones, algo a lo que los que mandan no están dispuestos.

@MartaCarreras_

La Champions del FCB va molt més enllà del títol. M'alegro moltíssim de l'audiència bestial que va tenir la Final de Champions femenina a TV3. 1.670.000 catalans van connectar amb la final. 778.000 espectadors de mitjana i 28,4% de share en simultani entre TV3 i Esport3.

@17Mn

La semana pasada, en un restaurante un poco pijito, donde puedes ver desde niños pera a peña arrogante con pinta de tronista, le pasamos los platos al camarero y nos dijo "¡Gracias! Se nota el oficio, eh...!" (Nos reímos). La de payasos que debe de aguantar diariamente.

@EvaPiquer

D'una banda, la roba de nena està hipersexualitzada. De l'altra, jo als meus fills nens els vestia amb mantes (comprades a les seccions de nena) perquè són molt més còmodes que els pantalons. ¿Tan difícil seria fer roba infantil adreçada a tota la mainada sense distincions?

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre, Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet i Baix

Llobregat), Xavier Oliva (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)
Dept. Producció: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

L'Ajuntament de Castelldefels lliga la protecció definitiva de l'Olla del Rei al desenvolupament urbanístic d'uns terrenys que hi ha a l'altre costat de l'autopista. Una decisió poc comprensible i que endarrereix la protecció d'aquest espai natural.

Aj. de Castelldefels

pàgina 10

El Grup d'Habitatge Viladecans-Sant Climent ha obert el Casal Popular Trinitat Farré després d'ocupar l'antiga seu de Caixa Tarragona, al carrer de les Sitges. Reivindiquen la manca d'espais per a les entitats, però també la lluita contra els fons d'inversió.

CP Trinitat Farré

pàgina 16

El jove golfista de l'RC Golf El Prat va rebre, el 18 de maig, el premi a l'esportista català amb més projecció en la 24a edició de la Festa de l'Esport Català, organitzada per la UFEC. En aquest 2021, Rousaud ha fet el salt al circuit professional.

Eduard Rousaud

pàgina 20

El + llegit

líniamar.cat

- 1 La plaga dels pares i mares a les escoles
- 2 Ciutadans porta a Anticorrupció més contractes de la plantilla del Prat
- 3 "De la nit al dia": les residències deixen enrere els pitjors moments i encaren la desescalada
- 4 Denuncien l'abandonament de la masia de l'Horta a Gavà
- 5 El Grup d'Habitatge de Viladecans obre un casal popular en un antic banc

Els del pati del darrere

per Arnau Nadeu, director editorial de Línia

Foto: Arxiu

Si agafes la línia lila del metro a Universitat, en poc més d'un quart d'hora et plantes a la parada d'Artigues-Sant Adrià. Una distància temporal ínfima, però mentalment immensa per a molta gent. "Només sortim a la premsa quan hi ha un problema de drogues a la Mina", ens deia fa poc la nova alcaldessa de Sant Adrià de Besòs, Filo Cañete. "Els mitjans teniu un deute i un deure amb les ciutats de l'entorn de Barcelona; ens heu d'ajudar a deixar de ser definitivament el pati del darrere", afegia la primera batllessa de la història d'aquesta ciutat.

No li faltava raó. El que probablement no tenia en compte, o inconscientment no valorava prou, és que alguns mitjans fa anys que batllem per explicar la realitat d'aquestes ciutats més enllà del titular de successos sensacionalista. Però és clar, la premsa de proximitat, sobretot a Barcelona i l'àrea metropolitana, encara paga el peatge d'haver estat també el pati del darrere de la premsa generalista en el passat. Malgrat la feina ingent que s'ha fet durant anys i el respecte que indubtablement s'ha guanyat, encara avui et trobes concepcions profundament arrelades en aquest sentit. L'alcaldessa valora la premsa de proximitat, per descomptat, però quan verbalitzava aquesta petició només pensava en els grans mitjans generalistes. Exactament

com passa amb la metròpoli: tothom valora el potencial de ciutats com l'Hospitalet o Badalona, però elles encara se senten sovint el pati del darrere de Barcelona. Perquè, al final, tot es pensa massa en clau barcelonina.

Nosaltres no ho farem. Línia, el diari metropolità està pensat des de i per a la metròpoli en el seu conjunt. Parlarem de la Barcelona del present i de la que s'obre pas cap al futur, és clar, però també del territori que té al seu voltant i que, com ens deia l'alcaldessa de Sant Adrià de Besòs, vol deixar de ser definitivament el pati del darrere. Des del Baix Llobregat i l'Hospitalet fins al Baix Maresme, passant pel Barcelonès Nord, el Vallès o el Montserratí. Una ciutat de ciutats, amb centralitats escampades per tota la metròpoli.

I ho farem com ho hem fet sempre amb la vintena d'edicions locals Línia –que, per cert, en cap cas perdran protagonisme i són la base del nou diari–: des dels barris. Respectant les identitats locals, fomentant el compromís metropolità i potenciant una visió global del ter-

ritori. Perquè el Línia no és un diari generalista més. És un diari de proximitat –un gran diari de proximitat, si ho voleu–, orgullós de ser-ho i convençut que només així podrà convertir-se en el vostre altaveu. El de tots i totes vosaltres. Sense excepció.

Com es pot fer créixer la metròpoli al mateix ritme, reduint les desigualtats entre municipis? Quin ha de ser el model industrial i turístic d'una regió que és un dels motors econòmics del sud d'Europa? Com s'avançarà cap a una mobilitat més sostenible? Com s'ha d'afrontar la greu crisi de l'habitatge? I l'emergència climàtica i el món postpandèmia? Com es pot garantir una cultura i una recerca policèntrica perquè la ciutat de Barcelona no ho acapari tot? Són preguntes que ja s'està fent el Pla Estratègic Metropolità amb la vista posada al 2030 i que el nou diari Línia vol contribuir a explicar, debatre i projectar des d'ara mateix. Perquè ha arribat l'hora dels del pati del darrere. De les seves ciutats, sí, però també del seu periodisme.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.
Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AcordDeGovern

@bernatvilero: L'acord d'ERC i JxCat aposta per un referèndum "acordat amb l'Estat" i no preveu l'unilateral. El Parlament "validarà" un procés "de negociació" amb Espanya.

#SenseMascareta?

@324cat: Fernando Simón anuncia la relació de l'ús de la mascareta a l'exterior d'aquí a poc temps, si la pandèmia continua en descens i augmenta el ritme de vacunació.

#Ceuta

@NikoCastellano: 17 de mayo, día histórico en la frontera sur española. Ni en la crisis de los cayucos: nunca habían cruzado tantas personas en 24 horas.

Mirada pròpia

Talent digital per transformar el turisme

per Maria Abellanet

La pandèmia ha impactat en tota la societat de forma global. Ho hem experimentat com a individus, però també des de tots els sectors econòmics n'hem patit –i encara en patim– les conseqüències. En paral·lel, durant aquest últim any hem estat testimonis de l'acceleració del procés de digitalització i l'avenç de la tecnologia en tots els àmbits de la societat: el teletreball, la medicina a distància, la implementació dels recursos digitals en el sector educatiu o el desenvolupament del comerç electrònic han passat a formar part del nostre dia a dia. La tecnologia, doncs, avança exponencialment i afecta tots els sectors d'activitat.

El sector turístic, com no podria ser d'altra manera, no n'és una excepció. El que segurament moltes organitzacions estaven plantejant adoptar a mitjà o llarg termini s'ha convertit, per força, en el seu present immediat. Sense la capacitat d'adaptació de les empreses a aquesta nova realitat i la incorporació de talent digital, difícilment podran sobreviure. La transformació digital ja no és, doncs, una qüestió d'innovació, sinó d'aconseguir i mantenir avantatges competitius sostenibles en el temps. Esdevé, doncs, fonamental. I vaig més enllà: aquest és un canvi cultural que requereix que la pròpia organització qüestionï contínuament el seu *statu quo* i s'atreveixi a experimentar i a incorporar novetats sense por del fracàs. Cal, però, fer aquesta transformació coneixent el perquè es duu a terme, tenint una estratègia clara i concretant els objectius. Ens hi juguem el futur.

La societat ha canviat i, amb ella, el turista i la forma com viatja. Ara, els turistes participen en totes les fases del viatge i hem de posar el focus en la seva experiència, en aportar-los valor. I per això cal posar el client al centre de la transformació digital. Aquesta, però, no s'atura en l'experiència del viatger, i així ho van assenyalar els experts al darrer Observatori CETT *Transformació tecnològica i talent digital en turisme*. Carlos Romero, director d'Investigació, Desenvolupament i Innovació a Segittur, va assenyalar que la digitalització ha de con-

templar cinc aspectes: la que té a veure amb el model de negoci i l'empresa, aquella aplicada a processos per ser més eficients, a la pròpia organització i a les persones, tot allò relacionat amb la pròpia infraestructura tecnològica que cal tenir i, per últim, el bloc de producte i servei per fer l'experiència del client més rellevant gràcies a la tecnologia.

Aquest procés de transformació comporta nous reptes, però genera, alhora, noves oportunitats per al sector. La tecnologia ha de servir, en definitiva, per millorar la gestió del turisme, una gestió intel·ligent i responsable d'empreses i destinacions turístiques.

de les eines digitals, i és en aquest punt on les noves generacions tenen un gran paper. Han crescut amb la tecnologia com a part del seu dia a dia, valoren els avantatges que comporta i no tenen por de la novetat. Ells i elles són el futur i cal que participin en aquest procés.

En aquest context, no hi ha dubte que per fer front als reptes i canvis que planteja la tecnologia calen persones formades i polivalents. El turisme necessita talent digital, nous perfils professionals amb les competències necessàries per fer front a aquesta transformació. A parer meu, cal apostar per perfils híbrids que coneixin el sector en profunditat i que, alhora, tinguin suficient coneixement

tecnològic que els permeti donar la millor resposta a cada necessitat. A l'Observatori, Anna Monjo, d'ACCIÓ, afirmava que cal impulsar perfils professionals TIC enfocats al turisme per comptar amb talent especialitzat, a més de fomentar les vocacions tecnològiques entre els professionals turístics. Al CETT, conscients d'aquesta necessitat de talent digital en turisme, actualitzem periòdicament els programes consolidats i en creem de nous, com el Grau de Negoci Digital i Innovació en Turisme, pioner en aquest àmbit, que iniciem el curs 21/22.

Els centres universitaris hem de capacitar les persones per liderar aquesta transformació, un procés que demana la implicació d'empreses, administracions i altres agents. Cal que entre tots promoguem un ecosistema que afavoreixi l'adquisició de competències digitals per part dels professionals del

sector turístic, treballant conjuntament amb una mirada col·laborativa per tal de donar resposta a aquestes necessitats ja identificades, però també albirant noves necessitats de talent tecnològic i digital encara per descobrir.

La transformació tecnològica és clau per al futur del turisme i, per dur-la a terme, les persones són un pilar fonamental. Només amb el seu coneixement, expertesa i formació serà possible un turisme responsable, competitiu i sostenible.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: Pexels

FORMACIÓ I CONEIXEMENT, LA CLAU

La tecnologia avança de manera vertiginosa, mentre que les empreses van adoptant aquesta transformació de forma logarítmica. Es crea, doncs, una escletxa entre la velocitat a la qual progressa la tecnologia i la velocitat en què l'adapten les empreses. Aquí hi intervé un fenomen a tenir molt en compte: la reticència al canvi. Hi feia referència a l'Observatori CETT Joan Borràs, gestor de Projectes TIC i Turisme del Departament d'Innovació Turística d'Eurecat. Cal fer un canvi de mentalitat per abraçar el canvi i avançar més ràpidament cap a la integració

Les millors perles

Allò de "la unió fa la força" potser es diu massa, però de vegades es porta a la pràctica i és preciós. A Glasgow, centenars de persones van bloquejar un vehicle de la policia i van evitar la deportació de dos veïns sol·licitants d'asil.

Spiderman és probable que no existeixi, però Spidegirl segur que sí. La prova: a la Xina, una nena s'ha fet viral amb un vídeo on escala la paret de dotze metres d'un rocòdrom en només deu segons. Supera-ho, Peter Parker.

Madrid haurà de mantenir els noms dels carrers Millán-Astray i Mi Caídos de la División Azul, després que es canviessin durant el mandat de Manuela Carmena. En el segon cas, el jutge ha dit que apel·la al nazisme i no al franquisme. Ah, molt millor.

Potser els gats no tenen set vides, però sí que cauen sempre dempeus. A Chicago, un gat es va veure atrapat en l'incendi del cinquè pis d'un edifici i va decidir saltar. En un vídeo, se'l veu aterrant dempeus i marxant.

@FCBfemeni

LA FOTO

Tribuna

Trencar les fronteres i muralles invisibles

per David Centol, editor del Grup Comunicació 21

Al Grup Comunicació 21 creiem en el periodisme practicat i entès des de la ferma convicció de servei al ciutadà i a la societat de la qual formem part. Totes les nostres publicacions descansen sobre aquest compromís de proporcionar al lector informació de qualitat, tractada amb rigor i presentada amb claredat perquè disposi de les eines de reflexió i coneixement necessàries per desplegar plenament i amb totes les conseqüències la seva condició de ciutadà.

No són paraules buides, aquestes afirmacions. Ens avala una llarga trajectòria de més de vint anys a través dels quals Grup Comunicació 21 s'ha convertit, gràcies a la fidelitat dels seus lectors i a la professionalitat de tots els nostres periodistes, publicitaris i col·laboradors, en el principal referent de la informació de proximitat a Barcelona i també a la seva àrea metropolitana.

Línia, el diari metropolità, que avui inicia la seva singladura, és la culminació d'aquest apassionant viatge iniciat fa dues dècades. Ve a sumar-se a les altres dinou capçaleres **Línia** del grup que, en el seu conjunt, conformen el projecte més ambiciós existent a Catalunya pel que fa al periodisme de proximitat.

Aquest nou mitjà que presentem s'asenta sobre els mateixos valors que la resta, tot i que hi afegeix algun element dife-

renciador. Si fins ara cadascuna de les nostres dinou publicacions tenia com a objectiu informar el ciutadà de la seva realitat més propera –el barri, el districte, la ciutat, la comarca–, amb **Línia, el diari metropolità** pretenem eixamplar els límits geogràfics de la nova capçalera per abraçar tota la Barcelona metropolitana.

Ho fem sense abandonar el nostre compromís amb la informació de proximitat, que és el nostre estàndard més diferenciador i l'element que distingeix tota la nostra activitat periodística com a grup de comunicació.

La decisió de fer realitat un diari metropolità és sobretot fruit d'una profunda reflexió sobre les necessitats informatives del ciutadà que no han tingut resposta fins ara i també de l'exigència que ens imposem com a grup de fer realitat projectes periodístics que puguin resultar transformadors en el mitjà i llarg termini.

Línia pretén cobrir, en primer lloc, el buit informatiu que afecta aquesta realitat física, humana, social, econòmica i cultural que és tota l'àrea metropolitana. Però a aquest objectiu, purament periodístic, hi sumem també la voluntat d'es-

devenir una eina de debat serè i profund sobre Barcelona i l'àrea metropolitana.

Ho fem perquè compartim la diagnosi que situa la necessitat urgent de trencar les fronteres i muralles invisibles –però existents– que encara s'aixequen entre les diferents ciutats que conformen aquesta realitat geogràfica i humana per poder multiplicar-ne exponencialment les seves potencialitats de creixement.

Un creixement que a **Línia** entenem més enllà de la mera dimensió econòmica i que abraça també la cultura, les infra-

estructures, la mobilitat, els equips, la sostenibilitat, la visibilitat internacional i tantes altres qüestions, totes elles rellevants en

el marc d'una societat en plena transformació i que ha d'afrontar reptes cada cop més exigents.

El nou lector, i també aquell que ja ens coneix a través d'alguna de les dinou edicions que fins ara configuraven l'univers **Línia**, trobarà en aquest diari un periodisme reposat, serè, responsable, allunyat de la cridòria i de l'exageració. Fem periodisme, no activisme. Expliquem allò que passa, no en som els protagonistes. Hi trobarà també periodisme crític, sempre necessari, però no practicat d'una manera gratuïta i inoperant,

sinó des de la voluntat d'esdevenir una eina útil i positiva de diàleg i transformació. **Línia** aposta també per l'opinió de qualitat i per això hem seleccionat un ampli ventall de columnistes que s'incorporen al nostre projecte per aportar, des de la pluralitat d'idees i pensament, eines de reflexió i anàlisi per enriquir el debat públic de Barcelona i la seva àrea metropolitana.

Com a editor del Grup Comunicació 21 em plau donar-te la benvinguda a casa teva. Procurarem estar a l'altura de l'immens repte que suposa acudir cada dia a la cita amb els lectors. Ho farem amb professionalitat i honestat, com hem fet des de fa vint anys. I ho farem també amb la il·lusió i l'exigència de saber que, en el periodisme, el compromís amb el lector es renaix cada dia i que és també cada dia que cal estar a l'altura.

Voldria també donar les gràcies a tots els professionals del Grup Comunicació 21 que han fet possible el naixement de **Línia**. La pandèmia no ens ho ha posat fàcil, certament. Però precisament perquè les veritables capacitats de les persones es mesuren davant de les dificultats, cal reconèixer la seva gran vàlua personal i professional. **Línia** té un equip de professionals preparats i compromesos, disposats a deixar-s'hi la pell. I aquesta sempre és la millor garantia per a qualsevol projecte. Comença l'aventura metropolitana de **Línia**. Et convidem a viure-la amb nosaltres.

Fem periodisme, no activisme.

Expliquem allò que passa,

no en som els protagonistes

grup comunicació 21

liniatarxa.cat

Línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Tribuna

Un present a mida de reaccionaris i revolucionaris

per Josep Martí Blanch

Foto: La Moncloa

La memòria, sigui individual o col·lectiva, és curta i tramposa. El millor exemple a l'hora de provar afirmacions taxatives és sempre un mateix. Sincerar-se amb el mirall permet adonar-se amb facilitat de com endolcim el passat per fer-lo sempre una mica o molt millor del que fou.

Com que la realitat a molt poca gent se li fa plenament suportable, ens passem la vida recordant temps idíl·lics que no ho foren i imaginant futurs que per força seran millors que el present que vivim.

Si aquesta mirada absentista del present no és absoluta, i per tant d'una manera o altra seguim tocant de peus a terra, el resultat d'aquesta manera de fer no té per què proporcionar-nos resultats negatius. Al cap i a la fi, ens permet fer un inventari més agradós d'allò que ja hem viscut –un balanç creatiu si parléssim de finances– i ens manté il·lusionats i engrescats amb l'excusa de les millores que donem per fet vindran més endavant.

El problema és quan el present s'abandona del tot i el cap només malda per recuperar un passat que no fou però que s'idealitza. O per córrer com una gallina sense cap camí d'un futur que no sabem quan arribarà i, per descomptat, tampoc si acabarà sent tan ideal com el projectem.

Llavors és quan ens perdem definitivament el present, que és, agradi més o menys, el lloc en el qual vivim. I perdent-lo és inevitable que prenguem males decisions. Perquè situant com a motor del nostre comportament allò que imaginem que va ser o allò que serà, indefectiblement hem d'acabar per estavellar-nos i prendre mal contra allò que és. A cap lloc que valgui la pena porta perseguir allò que, a més de no poder ser, és impossible. I tan impossible és pensar que el passat és recuperable com que el futur pugui anticipar-se i, encara menys, ajustar-lo plenament al nostre desig.

Això ens passa individualment, però també de forma col·lectiva. Les societats també perden de manera recurrent l'equilibri salubre que les lliga a un present sempre imperfecte. Quan això esdevé, l'agenda política emmalalteix i tendeix a quedar segrestada per les pulsions reaccionàries i revolucionàries que mai porten res de bo, fora d'una extensa bibliografia que tendeix a enaltir les segones. Un enaltiment que tendeix a obviar que la majoria de revolucions presenten un full de serveis negatiu, perquè eren evitables en la mesura que ja estaven en marxa els processos reformistes que haurien menat les societats que les han protagonitzat al mateix lloc, només que sense tants costos afegits.

El procés català és un mirall perfecte per observar aquesta lògica. El present autonòmic menystingut i menyspreat per la promesa d'una futura república que ni hi és ni se l'espera o pel passat d'una Catalunya esplendorosa i mononacional que des de fa temps només existeix als llibres d'història, i no pas a tots. Això si parlem del sobiranisme. Però si posem la mirada sobre el constitucionalisme, les coses no són gaires diferents. També en aquest bàndol se sacrilitza el pas-

sat, la transició posem per cas, o es fantasieja amb un futur on l'independentisme és derrotat i rendit sense condicions. I entre aquestes solucions plantejades en termes absoluts, i vinculades al futur o al passat, queda atrapat el present, que acaba convertit en terra de ningú tot i ser la parcel·la que, ben treballada, hauria de procurar-nos satisfaccions i millores progressives, que no pas absolutes i immediates.

A la resta d'Espanya, on predomina l'agenda política més clàssica d'arrel ideològica –dretes i esquerres, per entendre'ns–, també van coixos de la mateixa cama i la campanya electoral de Madrid ho ha fet evident a la pornogràfica manera. La discussió política segrestada també pel passat o pel futur. Del passat es va a cercar la terminologia guerracivilista dels anys 30, la idealització d'una segona república que fou un desastre o l'homologació i blanqueig del franquisme criminal, tot depenent de quin partit és l'arqueòleg que grata la memòria.

I del futur se seleccionen escenes impossibles. Com és el cas d'una Espanya sense immigrants, de ma dura, amb dones de nou submises i pa i toros per a tothom, si parlen els blaus, o una altra convertida en un paradís socialista a la terra, si parlen els vermells. El present, com a Catalunya, no serveix, i tot queda fiat a recuperar el passat o conquistar el futur.

Naturalment, tot això no passa perquè sí. És necessari que hi hagi un diagnòstic pessimista sobre el present que sigui prou compartit. I és imprescindible també que, a banda de compartit, a aquest diagnòstic l'acompanyi la convicció que es tracta de quelcom estructural, sense solució possible, impossible de capgirar.

Arribats aquí és quan els reaccionaris i els revolucionaris disposen del seu moment de glòria i poden fer-se els amos del discurs. Sense esperança, només els viatges al passat o al futur poden proporcionar-nos passaports de benaurança. I així és com acabem instal·lats en el sense sentit i havent d'escoltar una barbaritat rere l'altra, com va succeint darretament a totes les campanyes electorals.

Afortunadament, els reaccionaris i els revolucionaris d'avui dia ho són de pa sucats amb oli i tot comença i acaba en paraules. Almenys de moment. Han contaminat el to de la conversa pública, convertint-la tota ella en un fangar, però encara no són prou perquè puguin traslladar els seus discursos a la irreversibilitat dels fets sense haver de matisar-se o rectificar-se. A més a més, tenim institucions prou fortes per aguantar els embats d'aquells als quals ha deixat d'importar-los el present i, per tant, nosaltres.

Però això no ha de ser forçosament així per sempre. Dependrà dels reformistes, si n'hi ha, i del que siguin capaços de fer per millorar un present que, efectivament, ha deixat de ser suportable per a massa gent. I si això és així, amb quin argument pots convèncer ningú perquè no s'emmiralli en la farsa d'un passat falsejat o en l'estafa d'un futur impossible que li ofereixen els reaccionaris i revolucionaris?

“

Els reaccionaris i els revolucionaris d'avui dia ho són de pa sucats amb oli i tot comença i acaba en paraules. Han contaminat el to de la conversa pública, convertint-la tota ella en un fangar, però encara no són prou perquè puguin traslladar els seus discursos a la irreversibilitat dels fets sense haver de matisar-se o rectificar-se

”

Flaixos

@_nochenka: Que nadie os haga creer que necesitáis estudiar a fondo la historia de Palestina e Israel para decir que los bombardeos masivos a civiles indefensos están mal.

@annaerrapicas: Ma mare m'ha expulsat de la cuina perquè està fent allioli i tinc la regla. Suposo que en res vindrà la Inquisició a cremar-me per bruixa, també.

@alomaloma: Avui, la meva filla de dos anys i mig ha dit "pampallugues" i ara el món em sembla un lloc una mica més habitable.

OBRIM LA FINESTRA A LA INFORMACIÓ MÉS PROPERA

- La premsa de proximitat informa, integra, dinamitza i cohesiona la comunitat.
- El periodisme és la millor garantia davant les falses notícies. Sense mitjans, la societat s'empobreix i és menys plural, participativa i s'afebleix la democràcia local.
- Les empreses i sobretot les administracions públiques han de prioritzar els mitjans de proximitat com a suport publicitari. Una inversió que sempre retorna.
- Sense publicitat no hi ha mitjans i sense mitjans no hi ha informació veraç i contrastada.

Una dona va parir fa pocs dies la seva filla en un aparcament comunitari. La dona va notar les contraccions, però quan anava a agafar el cotxe amb el seu marit, no va tenir temps i va parir allà mateix. Dos mossos van acudir a atendre-la.

Miranda lliga la protecció de l'Olla als pisos de la zona nord

» L'alcaldessa ho va explicar en una reunió amb Salvem l'Olla del Rei
» L'entitat vol que es potenciï la protecció de les aus per avançar

ENTORN ▶ La plataforma Salvem l'Olla del Rei denuncia que el govern de Maria Miranda lliga la protecció de tota la zona humida de l'Olla del Rei al futur desenvolupament urbanístic d'uns terrenys que hi ha a l'altre costat de l'autopista. Es tracta d'uns solars que hi ha al voltant dels instituts Josep Lluís Sert i Les Marines, alguns convertits en horts, on l'entitat diu que s'hi podrien arribar a construir uns 700 habitatges. Els membres de la plataforma ho van saber en la reunió que van mantenir amb l'equip de govern el 28 d'abril i es mostren en desacord amb aquesta decisió.

Els defensors d'aquest espai natural consideren que la voluntat de l'Ajuntament de protegir l'Olla del Rei no és "tan genuïna" si s'acaba subordinant al desenvolupament dels terrenys de l'altre costat de l'autopista. A més, asseguren que així s'endarrerix la protecció definitiva d'a-

Els terrenys estan a l'altre costat de l'autopista. Foto: Twitter (@OlladelRei)

questa àrea humida, posant en perill la protecció de l'espai.

Per això reclamen al consistori que, encara que no es modifiqui el pla urbanístic, mentrestant es potenciï la Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA), que ja protegiria la fauna. Una opció que, per ara, el govern de Miran-

da descarta. Des de Salvem l'Olla del Rei es mostren preocupats per aquest immobilitisme, que manté desprotegit l'espai natural. Per això continuaran pressionant els responsables polítics, ara amb una reunió amb els tècnics per exposar les seves propostes per protegir l'Olla.

Foto: Ajuntament

Onze centres impulsen la Xarxa Local d'Escoles Verdes

EDUCACIÓ ▶ Vuit escoles i tres instituts de la ciutat són els impulsors de la Xarxa Local d'Escoles Verdes, un espai per incrementar la sensibilització ambiental dels centres educatius locals. La xarxa, que està oberta a la resta de centres educatius de la ciutat, promourà els espais d'intercanvi, formació i treball compartit entre escoles. Per aconseguir-ho, es crearan espais de formació, assessorament i reconei-

xement, així com accions conjuntes per compartir recursos i millorar els resultats aconseguits. A més, també s'oferirà formació especial per als professors i mestres.

Els membres d'aquesta xarxa, que va aprovar el Ple d'abril per unanimitat, són els col·legis Frangol, Petit Món-Felisa Bastida, Can Roca, Edumar, Guinovart, Lluís Vives, Margalló, Torre Barona i els instituts Josep Lluís Sert, Les Marines i Mediterrània.

Ajudes als comerços afectats per les obres de la C-245

AJUDES ▶ L'Ajuntament ha obert una línia de subvencions per als comerciants i propietaris de bars i restaurants afectats per les obres de la C-245. El consistori hi ha destinat 150.000 euros i cada negoci afectat rebrà una ajuda de 1.000 euros.

El regidor de Comerç, Xavier Amate, va explicar que es tracta d'unes ajudes per "reactivar l'activitat econòmica i comercial dels establiments afectats per les obres" i creu que també impulsaran "l'activitat productiva del conjunt de la ciutat". Les subvencions les poden

demanar tots els titulars d'un establiment ubicat a peu de carrer en el tram afectat per les obres.

Per altra banda, el Ple també va aprovar la creació d'uns tiquets de compra intercanviables com a moneda local per a les famílies de la ciutat. Els veïns i veïnes els podran intercanviar comprant o consumint a les botigues i establiments de restauració de la ciutat. La idea és que els ciutadans comprin un tiquet de 20 euros i que l'Ajuntament els en doni 20 més, gastant-ne 40 als negocis locals.

Tots els carrers de la ciutat queden limitats a 30 km/h

Només dos trams de la ciutat tindran un límit de 40 km/h. Foto: Ajuntament

MOBILITAT ▶ La ciutat s'ha convertit en zona 30. Després del canvi impulsat per la Direcció General de Trànsit, el límit de velocitat a tots els carrers de la ciutat passa a ser de 30 quilòmetres per hora. Només hi ha dues excepcions. Una és el tram de l'avinguda del Canal Olímpic que va de la plaça Barona al carrer d'Aragó. Allà la limitació de 30 km/h s'alternarà amb la limitació a 40 km/h. També es podrà anar a aquesta velocitat per l'avinguda Constitució, entre les Botigues de Sitges i Ca n'Aime-

ric, ja que aquest tram és considerat travessia urbana.

La mesura vol reduir les víctimes mortals a la carretera, ja que a menys velocitat un atropellament és menys greu. També es vol reduir la contaminació que provoquen els cotxes.

Aquests canvis normatius se sumen a la campanya de vigilància que va fer la Policia Local, impulsada pel Servei Català de Trànsit, per garantir que es fa un bon ús dels patinets elèctrics. Els controls van acabar amb 25 multes, 10 a menors d'edat.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

El CAP 1 torna a atendre de dilluns a diumenge de vuit del matí a vuit del vespre. Així, l'espai recupera l'atenció i els serveis que ofería abans de la pandèmia. L'atenció continuada també atindrà pacients els dies festius.

Reclamen explicacions a l'AMB pels terratrèmols a l'abocador

» Es van sentir entre el 10 i el 14 i n'han descartat l'origen tectònic
» L'AMB assegura que "no hi ha cap indicatiu de perill" a la Vall de Joan

POLÈMICA ▶ Una sèrie de moviments sísmics han posat en alerta veïns, entitats ecologistes i ajuntaments. L'Institut Cartogràfic de Catalunya els va detectar entre el 10 i el 14 de maig. El més fort va ser el dia 11 i va provocar esquerdes i caigudes de quadres a la urbanització Plana Novella d'Olivella. És el nucli habitat més proper a l'abocador del Garraf, clausurat des de fa 15 anys. Els experts van descartar que es tracti de moviments tectònics, ja que els tremolors van ser molt a prop de la superfície. També van dir que no era per cap voladura a les pedreres.

Per això totes les mirades apunten a l'abocador. Les entitats creuen que els terratrèmols els han provocat els gasos que generen les escombraries acumulades en descomposició. De fet, el mateix dia 11 van fer un acte per denunciar l'increment de gasos que havien detectat als avencs del massís del Garraf. Denuncien que la contamina-

Els gasos de l'abocador podrien ser l'origen dels terratrèmols. Foto: ACN

ció ja afecta les cavitats naturals que hi ha a un radi de tres quilòmetres al voltant de l'abocador i que hi ha gasos que s'escapen a l'atmosfera. De fet, asseguren que un 10% de la contaminació de l'àrea metropolitana la provoca l'abocador, que expulsa diòxid de carboni i metà, entre altres gasos contaminants.

Després dels terratrèmols detectats, les entitats reclamen a l'AMB "que expliqui què ha passat". Exigeixen que aturi les activitats que està fent a l'espai per restaurar-lo fins que no se sàpiga l'origen de les tremolors.

L'Ajuntament de Gavà també ha reclamat explicacions a l'AMB per saber les possibles causes d'aquests moviments sísmics i l'ha criticat perquè no els va informar i n'han tingut coneixement per les entitats. A més, han demanat que es convoqui la comissió de seguiment de les obres de clausura de l'abocador. Des de l'AMB asseguren que "no hi ha cap indicatiu de perill" i per això continuen fent les tasques de segellat i restauració de l'abocador. De fet, esperaran l'informe de l'Institut Cartogràfic per prendre qualsevol decisió.

La platja de Gavà Mar tornarà a lluir la bandera blava

ENTORN ▶ Per quart estiu consecutiu, la bandera blava onejarà a la platja de Gavà Mar. Després de recuperar-la el 2018, el litoral de la ciutat ha rebut aquest reconeixement cada any de manera interrompuda.

La bandera blava és un distintiu que reconeix la qualitat de les platges. Un tribunal internacional s'encarrega d'atorgar-les tenint en compte la gestió ambiental, la seguretat, les instal·lacions que s'ofereixen als

banyistes, la prestació de serveis, la informació i l'educació ambiental que s'imparteix.

El guardó l'entrega la Fundació d'Educació Ambiental en col·laboració amb l'Associació d'Educació Ambiental i del Consumidor i, entre altres aspectes, també valoren la qualitat de l'aigua. Per això, aquest estiu hi ha una platja menys amb la bandera blava a la comarca, perquè Castelldefels només ha presentat la del Baixador i Lluinetes.

La bandera blava onejarà a Gavà Mar per quart estiu consecutiu. Foto: Arxiu

La defensa de l'entorn natural creix. Foto: Twitter (@SalvemElCalamot)

El Pla de Ponent arriba a Europa

URBANISME ▶ DEPANA ha anunciat que porta el Pla de Ponent que impulsa el govern de Raquel Sánchez a la Comissió Europea. L'entitat ecologista explica que ha fet aquest pas perquè ha comprovat que la urbanització de l'últim connector natural que queda entre el Parc Natural del Garraf i el Delta del Llobregat amenaça l'àguila cuabarrada, una espècie en perill crític d'extinció a Catalunya.

Segons l'informe oficial que

aporta l'entitat, alguns exemplars d'aquesta àliga que viuen al massís del Garraf passen per Ponent per anar a caçar al Delta. Fan servir aquest espai perquè és l'únic que queda sense urbanitzar, ja que és una espècie que fuig de la presència humana. DEPANA assegura que la construcció de milers de blocs de pisos que impulsa l'Ajuntament en aquest espai "pot tenir conseqüències nefastes per a la viabilitat reproductora de l'espècie".

Aquest nou informe s'ha sumat a la investigació que la Comissió Europea va obrir, també a petició de DEPANA, sobre la protecció del Delta. Fa uns mesos la Comissió va exigir a les institucions que compleixin amb la normativa europea en matèria de protecció de flora i fauna o el cas acabarà als tribunals europeus. La protecció de l'àliga cuabarrada és un argument més per als defensors de l'espai natural de la ciutat.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

“Les ciutats del voltant de Barcelona no volen ser diluïdes”

José Montilla

Expresident de la Generalitat de Catalunya

A. Nadeu / A. Alexandre
Fotografia: J. Chichelnitzky

Com tants altres ciutadans de l'àrea metropolitana, vostè amb 16 anys va viatjar d'Andalusia cap aquí amb la seva família. Com recorda aquell viatge?

D'això fa pràcticament 50 anys. En aquells temps hi havia molta gent que feia aquest viatge en tren, però el meu pare i jo el vam fer en autocar. No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg. Recordo l'entrada a Barcelona quan començava a sortir el sol. Era la primera vegada que venia a Catalunya. Hi tenia família i algun amic. Veníem per quedar-nos-hi i vam començar a viure a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de la meva àvia.

Estava molest per haver d'abandonar el lloc on havia viscut tota la seva joventut?

No va ser una decisió imposada. Tot i que tenia 16 anys, pensava que tindria més oportunitats en una terra com Catalunya que a l'Andalusia de principis dels setanta. No és que els

meus pares m'hi obliguessin, jo era el principal inductor de venir.

Com era José Montilla de jove?

Em dedicava a estudiar i practicava atletisme federat, cosa que em va permetre viatjar per Espanya, però fins als 16 anys mai havia estat a Catalunya. Era una persona que volia canvis a la meua vida. Primer treballant i després estudiant a la nit a la vegada que seguia treballant.

És cert que quan va arribar a Catalunya va participar en un grup clandestí d'extrema esquerra?

Tota la comarca del Baix Llobregat era centre de resistència al franquisme i agrupava el moviment obrer organitzat. Tot era clandestí i molt minoritari. De vegades es mitifica, però ens coneixíem tots. A l'institut nocturn hi havia la gent més radical. Allà el més moderat eren les joventuts comunistes. Jo vaig entrar al Partit Comunista d'Espanya Internacional, un grup maoista. Va ser divertit, encara que ens hi jugàvem la vida i alguna gent va acabar a la presó. Era un grup sectari, però en el qual es debatia i es llegia molt. Algunes coses totalment infumables per a algú de 17 anys. Com que sempre he estat una persona moderada, vaig deixar el grup abans

que morís Franco i em vaig afiliar al PSUC. Tinc molt bons records d'aquella època.

El 1979 va anar a viure a Cornellà. Per què?

Em vaig casar i la meua parella vivia allà. En aquell moment jo era tinent d'alcalde del grup socialista encara que residia al poble del costat.

“Si els catalans no defensem la llengua catalana, qui ho farà?”

Cornellà va passar d'11.000 habitants el 1950 a gairebé 100.000 el 1980. Com va ser viure en un lloc que havia crescut tant?

Era una ciutat mancada d'infraestructures i amb una densitat altíssima. El clavegueram era deficient o inexistent en algunes parts de la ciutat. Les zones verdes simplement no existien. El transport era molt dolent. Malgrat tot, hi havia

un teixit associatiu important. Hi havia vida.

Quan arriba a ser alcalde el 1985 es troba amb aquesta situació...

L'Ajuntament estava pràcticament en fallida. Vivíem una forta crisi econòmica: Cornellà tenia aleshores un 27,9% d'atur, moltes fàbriques tancaven i les escoles feien classes en baixos comercials. Vam construir escoles i equipaments esportius, culturals i sanitaris. Això es va poder fer perquè vam dotar la ciutat d'una base econòmica que generava ocupació i ingressos.

Quin és el record més viu que li queda d'aquella època?

Van ser moments molt durs. Els treballadors venien a la porta de l'Ajuntament. Fins i tot vam apujar els impostos, amb molta gent en contra, però ho havíem de fer i ho havíem d'explicar: si no hi ha ingressos, no hi ha serveis, i els ingressos venen dels impostos, que han de ser justos. També hi va haver moments dolços, com per exemple quan vam començar a fer els primers programes d'habitatge social quan d'això se'n parlava molt poc. Vam ser pioners. El moment d'entregar les claus d'aquests habitatges era un instant molt dolç.

Quina és la diferència més gran entre aquell Cornellà i el d'ara?

El Cornellà que vaig deixar el 2004 ha continuat el seu procés de millora. Recordo que als anys 90 ens vam centrar a construir el més bàsic: clavegueram i escoles. L'urbanisme d'una ciutat es fa amb el pas del temps; vas del més bàsic a les coses que et pots plantejar si tens recursos. El que cal és planificar de manera correcta perquè la ciutat pugui créixer ordenadament. Això és el que Cornellà ha seguit fent.

Quins són els reptes que té ara la ciutat?

Ser un bon lloc per viure-hi i treballar-hi. Parts de Cornellà i algunes ciutats de l'entorn metropolità encara són emplaçaments dormitori. Han de ser ciutats que tinguin personalitat i on la gent se senti orgullosa de viure-hi, i això vol dir més serveis. Soc dels que sempre ha pensat que les ciutats del voltant de Barcelona tenen una personalitat pròpia: no volen ser diluïdes.

Ara es parla molt de cohesionar i projectar la gran metròpoli. Com veu aquest debat?

És un debat vell, no siguem adamistes. De la Catalunya Ciutat ja en ▶

“Madrid ens ha guanyat la batalla econòmica”

◀ parlaven els noucentistes! Som el país que més ha debatut sobre temes d'ordenació territorial i no ha solucionat el problema. Ni a la metròpoli ni més enllà. Quan jo era president de la Generalitat es va crear l'AMB amb la voluntat de dibuixar un projecte de continu urbà per defensar un policentrisme. L'objectiu era que les ciutats que no són Barcelona no fossin el pati del darrere.

Aquesta també és una expressió molt repetida avui dia. Vostè en què pensa quan es refereix al pati del darrere?

En què no es tracta d'enviar a la perifèria allò que no té espai a Barcelona, sinó d'abordar problemes del conjunt i no només del centre. Viure tocant al gran municipi té avantatges clars: un mercat de treball i oci. Però té condicionants. Quan era alcalde hi havia gent de Barcelona que mai havia vingut a Cornellà... No sé què s'imaginava que era, una ciutat sense llei? Ara això ha canviat. Recordo una família de l'Eixample de Barcelona que va marxar a viure a Cornellà i portava els fills a la mateixa escola que els meus. Un dia em van dir que estaven molt satisfets de viure a Cornellà. Em van explicar que on vivien abans era impensable tenir un mercat o un CAP a prop, una escola amb tant pati, zones verdes... En força casos, avui es viu millor a Cornellà que a molts barris de Barcelona.

Creu que s'ha de pensar més enllà de l'AMB i articular una gran regió metropolitana?

És veritat que la regió metropolitana avança i creix, però el Govern de Catalunya mai veurà amb bons ulls una articulació institucional que agafi dues terceres parts del país, no ens enganyem. Evidentment, hi ha coses com el transport o les platges que s'han de planejar i gestionar més enllà de l'AMB, però això no vol dir crear una altra institució. Calen fórmules de caràcter més consorciades on intervinguin més administracions.

Durant més de dos anys vostè va ser a Madrid com a diputat i ministre. Realment és tan diferent de Barcelona?

La ciutat de Madrid té la mateixa extensió que l'àrea metropolitana de Barcelona. Això la fa peculiar. A més, és la capital i, com en la majoria d'estats, és un xuclador d'activitat, ocupació millor retribuïda i, per tant, més ingressos públics. Moltes de les empreses que teníem aquí les hem anat perdent en detriment de Madrid i això és un error garrafal que pagarem car durant anys. Madrid ens ha guanyat la batalla econòmica, i a això cal sumar-hi que és la seu de les institucions de l'estat.

I quina és la solució?

Un model com Alemanya, on les institucions estan repartides per tot el territori. Barcelona tenia una oportunitat que no ha sabut aprofitar. S'haurien d'haver portat institucions i empreses cap aquí; una cocapitalitat. Una altra solució és el que hem fet [es refereix al procés independentista], que si mirem els resultats i les perspectives inicials no ha estat gaire encertada.

Tornem a parlar de vostè. El 2000 va tenir trigèmens. Com va ser l'experiència d'ocupar llocs de tanta responsabilitat política sent pare de tres infants i de dos fills grans més?

La meua trajectòria no ha estat modèlica pel que fa al tema de la conciliació. Ho dic perquè el 2004, quan tenien quatre anys, vaig marxar a Madrid i la meua dona i els nens es van quedar aquí. Jo venia quan

“Som el país que més ha debatut sobre ordenació territorial i no ho ha solucionat”

podia. Determinats càrrecs tenen uns costos, són servituds que es paguen. Jo era l'únic ministre que no tenia la família a Madrid, perquè tenia clar que hi era de pas. En tots els càrrecs hi ets de pas. Tinc la sort que la meua parella és una persona molt comprensiva. Si no, no hauria pogut exercir aquests càrrecs amb la dedicació que requereixen.

Durant la seva presidència de la Generalitat alguns el van criticar durament. Creu que hi havia gent que no estava preparada per tenir un president d'una ciutat obrera i que havia nascut a Andalusia?

Bé, he de dir que les crítiques van ser minoritàries... Ser president de la Generalitat és recórrer el país. A la majoria de llocs on vaig anar em vaig sentir acollit i estimat. Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i segueix existint. Em criticaven per ser de Cornellà i per ser fill d'obres andalusos. Eren crítiques classistes i en part xenòfobes.

Si pogués canviar alguna cosa de la seva gestió com a president, què seria?

Segur que ens vam equivocar en coses. Hauríem d'haver estat més àgils quan va arribar la crisi del 2008. Totes les gestions són millorables i la nostra segur que també. De totes

maneres, va ser un govern que feia aquelles coses que són tan avorrides: pressupostos, lleis, carreteres –lliures de peatges, per cert–, escoles, comissaries, jutjats, presons, hospitals... Un govern ha d'anar més enllà dels interessos emocionals i sentimentals. En això últim nosaltres podríem haver estat més fins, és cert. Ara bé, votar amb el cor està molt bé, però una miqueta de raó no ens aniria malament.

Vostè sempre ha estat un defensor de la llengua catalana. Què li sembla que ara al Parlament l'ús del castellà s'hagi estès?

L'any 80 ja hi havia diputats que utilitzaven el castellà, però és cert que el canvi va venir el 2006 amb Ciutadans. Jo soc castellanoparlant. Quan vaig arribar l'any 1971 no sabia català i el vaig aprendre per contacte i amb amics. Les llengües són per entendre's. Em semblen lamentables les batalles lingüístiques. Cadascú que parli la llengua que vulgui, però si els catalans no defensem la llengua catalana, qui ho farà? Mentre el conjunt de la població no la faci servir, necessita protecció. Amb tot, no cal demonitzar ningú perquè utilitzi el castellà... Per defensar el català no cal atacar el castellà.

La seva opinió en aquest tema concorda amb la del PSC actual?

Jo crec que sí. El PSC sempre ha estat compromès amb la defensa del català. Sense el PSC i el PSUC el català no hauria tingut el procés de normalització que ha viscut.

Si no anem errats, vostè ha estat regidor, alcalde, president de la Diputació, diputat a Catalunya i a Espanya, ministre, senador i president de la Generalitat. On s'ha divertit més?

Jo més que de diversió parlaria de satisfacció. En aquest cas, la satisfacció més gran és quan fas coses i en veus el resultat i el destinatari final. Això es té com a alcalde. Evidentment, per a un polític català no hi ha res més important que presidir el seu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia.

Com ocupa el temps avui dia?

Vinc cada dia al despatx excepte quan treballo per a l'empresa que em paga [Enagás]. No em paga la Generalitat. Faig xerrades i vaig a debats i actes. També escric i poso en ordre moltes coses del passat: papers, records i arxius.

Què el preocupa actualment?

La pandèmia, és clar. A més de la gent morta, ens deixarà seqüeles psicològiques i econòmiques que encara no han aflorat. Quan l'efecte narcòtic de les ajudes es dilueixi quedarà un panorama complicat. ■

MONTILLA EN 10 RESPOSTES

1. Quin és el seu grup de música preferit?

Impossible dir-ne un. Escolto Eric Clapton, Dire Straits, Iron Maiden, Sabina, Serrat, Llach, Manel...

2. I el seu menjar preferit?

Un bon llobarro. Soc més de peix que de carn.

3. Ara que els restaurants tornen a estar oberts a la nit, n'hi ha algun on li agradi anar a sopar?

Soc més de sopar a casa amb la família, perquè durant molts anys he hagut de sopar a fora.

4. Digui'ns un llibre que l'hagi marcat...

No n'hi ha cap que m'hagi marcat. Podria recomanar *El món d'ahir* d'Stefan Zweig.

5. I una pel·lícula?

Les pel·lícules t'agraden en funció de l'edat i l'estat emocional. Podria dir la saga d'*El padrino*.

6. Té alguna afició que ens pugui sorprendre?

No... M'agrada molt caminar per la muntanya.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?

Collserola a primera hora del matí.

8. On li agradaria anar de vacances?

A Austràlia. També voldria creuar els Estats Units d'est a oest o navegar pel riu Congo. I tornaria a Istanbul.

9. Quin és el seu màxim referent polític?

Per a tots els que vam ser present en la fundació del PSC, Joan Reventós és un referent.

10. I en la seva vida personal?

El meu pare. Sempre preocupat per la gent i per ajudar-la. Un home treballador i amb esperit crític.

Vistes privilegiades del mar. En una de les zones més luxoses de Catalunya on viuen moltes “estrelles públiques”. 800 metres quadrats de casa en quatre plantes. Nou habitacions. Un aparcament amb capacitat per a vuit vehicles. Jardí, pista de futbol exterior, piscina i celler amb barra de bar “per gaudir dels amics”. Ben comunicat però amb privacitat. A 15 minuts de l'aeroport i a 10 de la platja. “Amb tot el que podem desitjar per viure una vida de vacances permanents”. I tot per 7.500 euros al mes. O si el lector prefereix comprar, per 5,7 milions d'euros.

Descripcions d'aquesta mena apareixen a Idealista quan es busquen cases al barri de Bellmar, a Castelldefels. Aquesta urbanització de luxe és famosa perquè el jugador del Barça Leo Messi hi té la seva residència, que deixaria en ridícul les cases que apareixen al portal immobiliari. No és l'únic famós que hi viu o que hi ha viscut. Segons comenta el cambrer d'un bar proper, a uns 20 minuts a peu de Bellmar, per aquí hi han passat jugadors com Luís Suárez o Rivaldo i ara el germà gran dels Gasol s'hi està construint la seva mansió. “Mai a la vida els he vist trepitjar el bar, però a mi em va molt bé que siguin a prop perquè els paletes que treballen als seus xalets venen aquí i jo faig força caixa”, diu.

Bellmar és un dels indrets on viuen les classes riques a l'àrea metropolitana, però no és l'únic. Ni de bon tros.

EL MAPA DELS BARRIS RICS

A diferència del que passa als Estats Units, on les classes riques viuen en barris aïllats a l'extraradi de les grans ciutats i les classes de rendes més baixes també es troben en zones allunyades del centre, a la metròpoli de Barcelona la segregació no és tan profunda.

Segons explica a la seva tesi doctoral el doctor en Sociologia Sergio Porcel, les persones adinerades viuen disgregades en diferents zones, sovint en contacte amb les classes mitjanes. Això fa que trobem població amb rendes altes a Gavà, Tiana, Alella, el centre de Badalona, Sant Just, Sant Cugat, Valldo-reix o l'anomenada *Upper Diagonal*, però que també n'hi hagi a altres indrets com l'Eixample, la Vila Olímpica, Cerdanyola o fins i tot al centre de la capital catalana. En tots aquests casos parlem de zones on la mitjana de la renda per càpita se situa entorn dels 30.000 euros anuals. Cal tenir en compte que de Vallvidrera –una altra de les zones més riques del país– fins a Sant Roc (a Badalona) només hi ha 17 kilòmetres, i en algunes parts d'aquest barri la renda per capita no supera els 4.500 euros. Gairebé vuit vegades menys.

Com s'explica que les classes amb més capacitat adquisitiva estiguin tan disperses en el territori? L'historiador i periodista Rafa Burgos parla d'un procés de mobilitat que comença al segle

A la urbanització de Bellmar, a Castelldefels, com més amunt, més luxoses són les cases. Foto: Albert Alexandre

Luxe metropolità: vides d'un altre món

Les persones adinerades de l'àrea metropolitana de Barcelona viuen disgregades en diferents zones, des de Gavà o Sant Cugat fins a la Vila Olímpica o Cerdanyola. Busquen poca densitat de població, bon clima, accessibilitat, serveis o proximitat a la costa. Són barris on la seva realitat pot semblar ficció.

XIX. “Les classes altes vivien al centre de la ciutat, però de mica en mica van anar buscant noves zones on tenir millors condicions de vida”, diu. Aleshores, primer es van instal·lar a l'Eixample i més tard a Sarrià i Sant Gervasi, quan el transport públic va permetre'ls arribar de forma ràpida al centre. “També cal tenir en compte les burgesies locals, com a Sant Cugat o Matadepera”, afegeix.

De la mateixa manera, Toni López, investigador del Departament de Geografia de la UAB i del Centre d'Estudis Demogràfics, considera que “hi ha molts motius que expliquen per què les classes amb rendes més altes trien uns barris o uns altres”. Es refereix a elements com la densitat de població, el clima, l'accessibilitat, els serveis o la proximitat a la costa. “Si hi ha una fàbrica a prop, serà un lloc en el qual les persones amb rendes més altes no voldran viure-hi, en canvi les bones escoles són un pol d'atracció”, considera

López. Tot això fa que els preus del sol pugin i certs barris siguin només aptes per a uns pocs.

Així mateix, en la darrera dècada Barcelona ha estat un pol d'atracció per a persones estrangeres amb una alta capacitat adquisitiva que venen de cultures on la segregació està fortament implantada. Això ha fet aflorar les zones aïllades de rendes altes. “Els últims anys la migració de població amb rendes altes ha estat més gran que la de gent

amb rendes baixes”, explica López. Totes aquestes zones, segons Porcel, representen el 8,7% del territori metropolità i hi viu –encara que no siguin exclusivament persones riques– el 9,5% de la població.

LA RIQUESA DES DE FORA

A vista d'ocell, a Bellmar, com a tantes urbanitzacions de luxe, hi predominen el blau i el verd. Totes les cases tenen piscina i jardí i moltes també pistes de pàdel i tennis.

Sis anys més de vida

● Hi ha moltes coses que fan la vida d'un individu diferent que la d'un altre. Tanmateix, un simple número ho canvia tot: el que apareix al compte bancari. La població que disposa d'una renda elevada viu d'una forma molt allunyada a la de la resta de mortals.

“Les diferències de renda per càpita entre els barris amb rendes més altes i els barris amb rendes més baixes han augmentat els darrers anys”, explica Toni López, investigador del Departament de Geografia de la UAB i del Centre d'Estudis Demogràfics. Així, podem veure com en algunes

cia de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, “les persones amb menys nivell socioeconòmic tenen una probabilitat quatre vegades més gran de morir abans dels 65 anys”. Més dades contundents: els adults de 15 a 64 anys amb rendes baixes tenen vuit vegades més risc de patir complicacions de salut, i la utilització dels centres de salut mental, la taxa d'hospitalització i la probabilitat de consumir fàrmacs dels infants de progenitors amb rendes baixes és entre tres i cinc vegades més alta que en la resta de nens i nenes.

“Les persones amb menys nivell socioeconòmic tenen una probabilitat quatre vegades més gran de morir abans dels 65 anys”, remarca un estudi

zones de l'àrea metropolitana amb prou feines se superen els 4.000 euros anuals per càpita, mentre que en altres es depassen els 30.000. Si parlem de famílies, la diferència és encara més acusada. En alguns dels barris més rics, com per exemple Pedralbes (a Barcelona), la renda mitjana arriba gairebé als 90.000 euros, i l'escletxa, segons les dades de López, ha augmentat després de la crisi econòmica.

Aquestes xifres tenen una expressió més enllà del compte bancari. Fixem-nos en Barcelona: l'esperança de vida d'algú nascut a la Trinitat Nova és de 79,9 anys, mentre que en algunes zones de Sant Gervasi és de 86,2. Segons un estudi de l'Agèn-

Davant d'això, cal preguntar-se d'on venen aquestes rendes que fan que unes vides siguin més fàcils que les altres. En contra de l'opinió llargament estesa que afirma que la riquesa depèn de la vàlua i l'esforç individual, les dades de l'INE demostren que les classes riques cada cop viuen menys del salari i més del rendiment del seu capital. En algunes zones de Sant Cugat o Pedralbes, menys del 50% de la riquesa d'una família prové dels salaris, mentre que més del 30% dels diners els venen de llogar o vendre pisos o d'altres activitats econòmiques. En canvi, a l'Hospitalet o a Sant Adrià el salari representa el 70% de les rendes i les pensions un 20%.

La urbanització se situa a la falda del massís del Garraf i tot el barri està travessat per pujades. Com més amunt, més luxoses són les cases. A diferència d'altres barris com Sarrià, aquí els carrers estan buits. Ni una persona camina per les vores. No hi ha cotxes aparcats. És una urbanització fantasma on de tant en tant es veu algun paleta pedala muntanya amunt i brillant de tan suat que va, o una furgoneta que es dirigeix a fer la reforma d'alguna casa. De vegades, si hi ha sort, es pot topar amb algú que llença les escombraries en cotxe, en aquest cas en un BMW. És personal de servei o l'inquilí d'una mansió? Amb tot, si hi ha una cosa que abunda a Bellmar són les càmeres de videovigilància. De mil i una formes, totes elles apunten cap al carrer i creen una sensació incòmoda: no sou benvinguts.

Les escenes podrien reproduir-se en urbanitzacions de Matadepera (tercera població amb més renda de Catalunya), Alella (setena població més rica) o Vallromanes. L'única diferència és que a cap d'elles hi viu Messi.

LA RIQUESA DES DE DINS

Hi ha una frase que utilitzen amb freqüència les persones que es de-

diquen a vetllar pels drets de les persones sense sostre: “La majoria ens assemblem més a algú que viu al carrer que a una persona que té un veler”. Semblaria exagerada, però alguna de les següents històries semblen indicar que la sentència és prou certa.

El Robert (nom fictici) fa anys que treballa esporàdicament transportant i col·locant obres d'art en cases de luxe. No és la seva feina. Ho fa per guanyar un extra de diners. I és que tracta d'una tasca molt ben pagada. “Puc arribar a guanyar 45 euros per estar 15 minuts en una casa i penjar un quadre o posar-lo recte. De vegades les persones que visito em poden arribar a donar 50 euros més de propina”, relata. Quan parla sobre el que més l'impressiona d'aquestes cases s'està estona explicant anècdotes. “Hi ha un pis situat a la zona alta de Barcelona en el qual sempre que hi entro o en surto –per la porta del servei– em perdo i he de demanar a algun dels treballadors de la casa que m'acompanyi, és un laberint”, assenyala amb humor.

Diu que són immobles enormes, en els quals hi ha sales i més sales: “L'habitació del ioga, biblioteques, sales buides, sales plenes d'obres d'art, sales de cinema

A Bellmar, on viu Leo Messi, una de les urbanitzacions més riques de Catalunya situada a Castelldefels, és difícil veure-hi algú passejant pel carrer o cotxes aparcats

Als barris benestants la renda mitjana per càpita se situa als 30.000 euros anuals, quasi vuit vegades més que la registrada als barris metropolitans més pauperitzats

privades...”. Les seves històries reafirmen que es tracta de persones d'un altre món. “Una vegada, mentre carregàvem un quadre caríssim amb un company, la nena petita de la família va dir a la seva mare: ‘Que monos! Ens els podem quedar?’”, recorda. Exceptuant això, però, el Robert diu que sempre s'ha sentit ben tractat. Té sentit si tenim en compte que per les seves mans han passat obres de 70.000 euros, Picassos o Dalís.

Les escenes s'assemblen a una situació relacionada pel doctor en Geografia Miguel Rubiales a la seva tesi dedicada a les classes altes de Barcelona i Madrid. Va ser quan va acompanyar un grup d'homes adinerats a jugar a golf. En un forat elevat del camp es va produir un “moment col·lectiu d'admiració paisatgística”. Segons explica, un d'ells va dir: “La vista és magnífica, llàstima d'aquella muntanya, que tapa, caldria treure-la del mig”. Rubiales, sorprès, va preguntar com pensaven moure una muntanya, i ells van exclamar que amb màquines i operaris. “O creus que abans aquest camp era aquí?”, li van dir. “Semblava que era l'únic dels quatre que no veia fàcil treure una muntanya del mig”, afirma Rubiales reflexionant sobre la dis-

tància entre la seva realitat i la dels que més tenen.

Al seu estudi, a més, explica que aquesta percepció del món on tot es pot modificar té a veure amb una classe acostumada a canviar de forma de vida o a comprar i vendre immobles amb freqüència. “Tenen una visió dels seus privilegis privada”, apunta per afegir que les classes altes no tenen la percepció de pertànyer a un mateix grup social que els ajuda a preservar el seu estatus sinó d'haver guanyat la seva riquesa a través de l'esforç individual.

Rubiales comenta que les persones que va entrevistar mostren molta incomoditat a l'hora de compartir amb algú de fora del seu cercle social com havien aconseguit la seva riquesa i quines eren les seves relacions familiars. Un element estrany, ja que com explica Burgos, els vincles de classe són evidents. “Els rics tenen formes de funcionar similars”, afirma. És cert, no tot hom té una casa a Puigcerdà per anar a esquiar i un xalet a la Costa Brava.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Successos | Un menor, ferit greu per una punyalada

Una baralla al mig del carrer a principis de mes va deixar un ferit greu per arma blanca. Segons l'ACN, la víctima, de 17 anys, va ser traslladada a l'Hospital de Bellvitge. Els Mossos d'Esquadra segueixen investigant els fets.

El Grup d'Habitatge obre un casal popular en un antic banc

» L'entitat ocupa una oficina que havia estat de Caixa Tarragona
» Els impulsors diuen que han tingut una bona rebuda dels veïns

ENTITATS ▶ El Grup d'Habitatge Viladecans-Sant Climent ha ocupat un local del carrer de les Sitges per convertir-lo en el Casal Popular Trinitat Farré. Es tracta de l'antiga seu de la desapareguda Caixa Tarragona, un espai que feia gairebé una dècada que estava buit. L'elecció d'aquest local no és casual, ja que és propietat de la immobiliària Divarian, del grup Cerberus. Els sindicats d'habitatge de tot el país han centrat les seves actuacions en les propietats d'aquest fons d'inversió per les seves polítiques, que consideren especulatives.

Feia temps que el Grup d'Habitatge necessitava un local on fer les reunions i altres actes. Amb aquest nou espai, volen denunciar la manca de locals municipals per a les entitats. Per això, un dels primers objectius és obrir el nou casal popular a entitats i col·lectius. La idea és oferir cursos de llengua de franc, espais per a assem-

L'espai acollirà activitats per a tots els veïns. Foto: Pau Massip

bles, una biblioteca o una zona per a infants.

De moment, els impulsors del projecte expliquen que han tingut molt bona rebuda entre els veïns. Per fomentar la bona convivència també s'ha decidit prohibir fer soroll més tard de les 11 de la nit, entre altres mesures.

Pel que fa al nom escollit per batejar el local, Trinitat Farré, és la reivindicació d'una viladecanença que va lluitar per la República i contra la dictadura feixista. Exiliada, en un camp de concentració francès va conèixer Joan Masgrau, alcalde del PSUC, amb qui es va acabar casant.

Endesa posarà al dia la xarxa elèctrica de l'Eixample Centre

INVERSIÓ ▶ Endesa ha confirmat que aquest any invertirà 284.000 euros per millorar la xarxa elèctrica de la ciutat, reforçant el subministrament del barri Eixample Centre i del polígon industrial Centre, una zona creada als anys 60. Això ha obligat a redissenyar i transformar la xarxa elèctrica del polígon a mesura que ha anat creixent, ja que actualment acull 180 empreses. Per això renovarà el cablejat subterrani de mitja tensió. A més, també renovarà diversos centres de transformació.

La companyia elèctrica ho va explicar en una trobada que va mantenir amb el govern municipal, que també va servir per parlar sobre els talls que van patir els veïns dels barris de ponent. Endesa va relacionar els talls de subministrament amb l'onada de fred que va provocar el Filomena i va lamentar la situació que van patir centenars de ciutadans, que es van quedar sense llum durant els dies més freds, però no va anunciar cap inversió per millorar la xarxa de subministrament en aquestes zones.

Premi a l'Hospital per la gestió de les transfusions

L'equip que ha rebut el reconeixement. Foto: Hospital de Viladecans

SALUT ▶ La gestió de la sang i el programa de transfusió de l'Hospital de Viladecans ha estat premiat com el millor de l'Estat. Ho van certificar els VII Premis MAPBM, que van destacar que el centre, juntament amb l'Hospital Parc de Salut Mar, ha estat el que ha tingut un major increment anual de l'índex MAPBM (Maturity Assessment in Patient Blood Management).

Aquest model de gestió treballa per racionalitzar l'ús dels diferents elements que formen la sang durant les operacions.

Així, s'eviten transfusions innecessàries durant les intervencions, millorant l'evolució clínica dels pacients.

Seguint aquest afany d'innovar per millorar l'atenció del pacient, l'Hospital també s'ha sumat al projecte Strack, una iniciativa impulsada per l'Hospital de Bellvitge per oferir un seguiment personalitzat als pacients d'ictus. L'objectiu és millorar el seguiment i l'atenció dels casos l'any posterior a rebre l'alta perquè el pacient controlï la malaltia i no recaigui ni en pateixi més.

Enllestides les obres per millorar l'accés a les platges

ENTORN ▶ Les obres per millorar els camins per arribar a la platja de la Pineda i a la de la Murtra ja han acabat. A partir d'ara, es limitarà el pas als cotxes amb una barrera i només hi podran accedir ciclistes i viants, que aniran més segurs gràcies a les voreres i les tanques que s'han col·locat.

L'objectiu de la reforma, que ha costat 600.000 euros pagats pels fons europeus FEDER, l'A-

juntament i l'AMB, és reduir l'accés als vehicles motoritzats i potenciar les zones de passeig, millorant també les zones enjardinades.

Per altra banda, el consistori ha contractat vuit persones en atur que, durant tot l'estiu, es dedicaran a informar els usuaris de les platges perquè en facin un bon ús, sobretot dels espais naturals, i mantinguin les mesures per evitar els contagis.

Foto: Robert Ramos/AMB

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

LLOGA 3 DÍES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES HO TU MATEIXI

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

Marcant diferencies

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99
www.nuevafrontera.org
nuevafrontera.org@gmail.com

La pèrdua de sorra al litoral ha obligat a canviar de lloc la zona nudista. Aquest estiu estarà situat després de l'aparcament de la platja del Remolar, un canvi d'ubicació que permet guanyar més metres, ja que passarà a tenir-ne més de 400.

La Fiscalia arxiva les denúncies per contractacions irregulars

» La investigació queda tancada perquè no hi veu indicis de delictes
» Ciutadans va presentar la denúncia i diu que el cas no s'ha acabat

TRIBUNALS ▶ La Fiscalia de Barcelona ha arxivat les denúncies sobre les presumptes contractacions irregulars a la Policia Local. Així ho han explicat des de l'Ajuntament, que asseguren que el ministeri públic "ha conclòs que no existeixen indicis de delictes". Per això, finalment la causa ha quedat arxivada. Des del consistori es mostren satisfets amb la decisió de la Fiscalia, que tanca el cas després d'examinar la documentació relacionada amb el procés de selecció.

Tot va començar l'octubre passat, quan l'agrupació local de Ciutadans va presentar una denúncia als jutjats de la ciutat perquè considerava que no s'havia seguit correctament el procediment a l'hora de contractar quatre agents de la Policia Local. Els taronges van denunciar que quatre persones havien estat contractades com a interines per formar part del cos de segu-

El cas ha analitzat la contractació de quatre agents interins. Foto: Ajuntament

retat tot i que no havien superat les proves d'accés i no formaven part de la borsa de treball, tal com exigeix el reglament.

El portaveu municipal dels taronges, Antonio Miguel Ruiz, ha explicat a *Línia Mar* que el seu grup no vol fer declaracions perquè assegura que el procés

continua actiu. A més, també recorda el cas que van denunciar el mes passat a la Fiscalia Anticorrupció per altres contractacions que consideren irregulars. Per això, el partit prefereix que la justícia "determini i avalui les presumptes irregularitats" que diu que han detectat.

Un paradista. Foto: Ajuntament

El mercat municipal ja té la seva botiga en línia

COMERÇ ▶ El mercat municipal del Prat ja té la seva pròpia botiga en línia. A través d'aquesta plataforma, els clients poden comprar producte fresc, de qualitat i de proximitat de les parades del mercat a través d'Internet. Els paradistes seran els encarregats de preparar les comandes que rebien, garantint la traçabilitat i la cadena del fred perquè tots els productes conservin la qualitat i la frescor.

A més de la compra per internet, el servei també ofereix el repartiment a domicili, adaptant-se totalment als nous hàbits de consum que ha portat el coronavirus. Aquest servei el farà RodaPrat, un servei de distribució que té la seu a la ciutat i que treballa amb vehicles ecològics, per evitar l'emissió de gasos contaminants i contribuir a la lluita contra l'emergència climàtica.

Reunió entre DEPANA i Mijoler sobre la protecció del Delta

MEDI AMBIENT ▶ L'entitat ecologista DEPANA es va reunir fa poc amb l'alcalde Lluís Mijoler, el tinent d'Urbanisme, Juan Pedro Pérez, i la tinent d'Acció Ambiental, Anna Martín per parlar sobre el futur del Delta i la necessitat de protegir-lo per assegurar-ne la viabilitat.

Durant la trobada, també es va parlar dels projectes urbanístics del govern municipal, com l'ARE Eixample Sud, que preveu construir centenars de pisos en uns terrenys importants per a la fauna de l'espai natural.

Durant la conversa, els representants del consistori van agrair a l'entitat la seva tasca per defensar i protegir els espais naturals, que ha portat la Comissió Europea a advertir a l'Estat i la Generalitat que si no protegeixen el Delta tal com marca la normativa, i més tenint en compte les compensacions que encara s'han de fer després de les obres d'ampliació del port i l'aeroport, portarà el cas a la justícia europea perquè amonesti les administracions que no han fet la feina.

Dos detinguts per amagar droga i ensenyar-ho a Tik Tok

Els Mossos van rebre l'avís de la Policia Local de Màlaga. Foto: ACN

SUCCESSOS ▶ Una gimcana a través de Tik Tok per trobar droga. Els Mossos d'Esquadra van detenir a principis de maig dos homes al barri de Sant Cosme que es dedicaven a amagar marihuana als parcs i a penjar-ho a les seves xarxes socials perquè els seguidors trobessin les dosis. L'objectiu dels homes, que després de passar a disposició judicial van quedar en llibertat amb càrrecs, era trobar nous clients que, després de la dosi de franc, els comencessin a comprar a ells la droga.

Els Mossos els van poder detenir gràcies a l'avís de la Unitat de Ciberdelinqüència de la Policia Local de Màlaga. Aquests agents rastregen les xarxes socials buscant conductes criminals. Els detinguts tenien més de 3.000 seguidors de tot l'Estat a les seves xarxes socials.

En el domicili que van escorcollar els Mossos, els agents hi van trobar 115 grams de marihuana, 75 d'haixix, diners en efectiu, balances de precisió i una escopeta d'aire comprimit amb el canó i la culata retallats.

iCredits.es
Soluciones Financieras

¿Necesita dinero?

Solo con la garantía de una propiedad
le concedemos el préstamo que necesita

Tenemos las mejores condiciones, sin gastos previos

Para particulares, autónomos y empresas con dificultades económicas

20 MÁS DE
años
DE EXPERIENCIA

Tel.: 93 293 30 14 · e-mail: info@icredits.es · web: www.icredits.es

Oficina central: Passeig de Gràcia 63, 2º 4º · 08008 Barcelona
Empresa inscrita en el Registro Estatal del Instituto Nacional de Consumo con el nº 384/13 de la sección segunda
iCredits.es es una marca comercial de Lantor Consulting, sl

Neix Línia, el diari metropolità

» El Grup Comunicació 21 llança un nou digital pensat des de i per a l'àrea metropolitana
 » La nova capçalera s'erigeix en la punta de llança de la gran xarxa d'edicions locals Línia

COMUNICACIÓ ▶ El Grup Comunicació 21 ha posat en marxa un nou digital: *Línia, el diari metropolità*. Un mitjà pensat des de i per a l'àrea metropolitana de Barcelona, dirigit pel periodista Arnau Nadeu, també responsable de la xarxa de periòdics locals *Línia*.

“No som un diari generalista més. Som un diari de proximitat, diferent, que aspira a ser un altaveu de la gran metròpoli”, afirma Nadeu. “*Línia* pretén ser un diari d'enfocaments propis, de reportatges, d'entrevistes i d'opinió metropolitana. Que faci un periodisme més reposat que ràbids. Un diari de kmo, centrat en les històries dels barris i la seva gent”, detalla el director editorial.

Línia vol ser, en definitiva, un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg permanent i constructiu que posi punt final a l'excepcionalitat que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible. El grup considera que l'àrea metropolitana barcelonina entesa en sentit estricte, però també la regió metropolitana en sentit ampli, és una reali-

tat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el nou diari vol fer-la visible, a més d'enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

“Respectarem les identitats locals, fomentarem el compromís metropolità i potenciarem una visió global del territori”, afegeix Nadeu, remarcant que el nou diari neix amb vocació de transversalitat i amb l'objectiu de dotar d'una eina de conversa i d'informació el pulmó de Catalunya.

PROXIMITAT

L'objectiu del nou llançament és redoblar l'aposta del grup per la proximitat. “Si fins ara les nostres publicacions *Línia* són necessàries en el primer cercle de proximitat dels ciutadans —el barri, la ciutat—, ara també volem que ho siguin a través del nou diari en el cercle social i geogràfic immediatament superior, que en el cas que ens ocupa traspasa les muralles de Barcelona”, assenyala David Centol, editor del Grup Comunicació 21.

“El nou diari és una publicació fidel a l'essència que com-

parteixen tots els periòdics del nostre grup, amb els valors de la informació de proximitat, la qualitat dels continguts i el periodisme responsable”, destaca l'editor.

“*Línia* és la peça que faltava en el puzzle de la informació de proximitat de l'àrea metropolitana de Barcelona i és també la peça que faltava al grup”, remarca Centol. “Amb el seu naixement es completa el nostre objectiu de respondre a les necessitats informatives de l'entorn més proper, al ma-

teix temps que s'arrodona el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afegeix.

EN CATALÀ

La regió metropolitana de Barcelona planteja una realitat lingüística particular, on la llengua catalana requereix un plus de compromís per no despenjar-se definitivament dels hàbits lingüístics de la ciutadania, subratlla el grup de comunicació, que destaca que *Línia, el diari me-*

tropolità també vol contribuir a fomentar el català al territori.

El nou diari complementa i potencia les 19 edicions en paper i digitals de les capçaleres territorials *Línia* dels districtes de Barcelona i l'àrea metropolitana. “Partim d'una base sòlida que ens avala i que nodrirà el nou diari: les 19 edicions territorials *Línia*, que en cap cas perdran protagonisme. Seguiran implementant-se i reforestant deserts mediàtics com fins ara”, conclou Centol.

EMERGÈNCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
 IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS DE BOMBAY
 TRANSFORMANDO FUTUROS

Esports

Voleibol | Ascens del CV Gavà a Primera femenina

El Club Voleibol Gavà jugarà, el curs que ve, a la Primera Divisió nacional femenina (el tercer esglaió d'àmbit estatal). L'equip de Toni Zamora i Lluís González va aconseguir l'ascens en les fases que s'han jugat a Finestrat.

Garrote brilla a la Copa del Món i apunta als Jocs de Tòquio

Pau Arriaga
VILADECANS

Dues medalles d'or i una de plata són una bona declaració d'intencions en el camí cap als Jocs Paralímpics de Tòquio d'aquest estiu. I aquest és el botí obtingut pel *handbiker* viladecanenc Sergio Garrote en la Copa del Món de ciclisme adaptat disputada aquest mes a Oostende (Bèlgica).

El del Club Ciclista Sant Boi va ser el millor en les proves en ruta i contrarrelotge en la categoria MH2, mentre que va haver de conformar-se amb la segona posició en la categoria de relleu per equips, amb Israel Rider (també viladecanenc) i Luis Miguel García.

Per segona vegada en els darrers tres anys (Garrote ja va ser un dels grans protagonistes en la cita del 2019, a Baie-Comeau, al Canadà), el viladecanenc va tornar a demostrar que és un dels especialistes del moment i amb

El de Viladecans, amb una de les seves medalles. Foto: Paralímpics

aquests resultats demostra estar més que preparat per als Jocs.

OPCIÓ SERIOSA DE MEDALLA

I gairebé sense temps després d'aterrar procedent de Bèlgica, Garrote, juntament amb altres esportistes paralímpics que apunten als Jocs de Tòquio (està previst que comencin el 24 d'agost, si és que finalment es disputen) va ser un dels convidats el passat

divendres 13 a la jornada de presentació dels esportistes catalans preseleccionats per als Jocs.

Garrote va estar acompanyat de figures com els nedadors Núria Marquès i Toni Ponce, el palista Jordi Morales i l'atleta Maricarmen Paredes, entre altres.

El de Viladecans seguirà entrenant per completar la recta final de preparació d'aquest cicle paralímpic de cinc anys.

El CRUC perd la final de la Divisió d'Honor Catalana

Sense opcions. El primer equip masculí del Castelfelers Rugby Union Club (CRC) podria haver tancat un curs difícil i atípic amb la consecució del títol de Divisió d'Honor Catalana, però l'equip va perdre de forma clara el passat dia 15 contra el Sitges (36-0).

De fet, el partit es va posar d'esquena ben aviat per als castelfelers, que van encaixar la meitat dels punts quan només s'havia jugat un quart d'hora de partit a la Foixarda. L'equip milloraria les seves prestacions a partir del minut 20 del primer temps, fins al punt d'estar a punt d'aconseguir una anotació poc abans del descans.

La constant, però, seria que el CRUC s'estavellaria contra la defensa sitgetana, tant en els atacs ràpids com en els més lents i organitzats. L'aturada del partit per la lesió del sitgetà Albert Pérez (el joc va estar aturat durant uns 20 minuts) a l'inici del segon temps també va ser un contratemps per al CRUC.

Rousaud rep un premi per la seva projecció

Foto: UFEC

GOLF ▶ El jove golfista de l'RC Golf El Prat, Eduard Rousaud, ha rebut el premi a esportista català amb més projecció que lliura la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC). Rousaud va ser un dels guardonats de la 24a Festa de l'Esport Català, celebrada el 18 de maig a l'Auditori Axa de Barcelona.

Rousaud, que fa dos mesos va fer el salt al circuit professional (té 21 anys), va dir que aquesta transició li suposarà "un canvi a la vida" i va dir que seria "un somni" vestir la jaqueta verda per haver guanyat el Masters d'Augusta.

En la mateixa gala, la UD Viladecans va rebre una menció per haver celebrat el seu centenari durant l'any 2020.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniamar

bancdelsaliments.org

OXIGEN PER A L'ÍNDIA

**NECESSITEM EL TEU SUPORT PER
ACONSEGUIR UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba fins que
tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

#SOSCovidIndia

No t'ho perdís

Foto: DocsBarcelona

DocsBarcelona

El Festival DocsBarcelona 2021, la 24a edició de l'esdeveniment, ha arrencat aquest 18 de maig i s'allargarà fins al dia 30. Aquest any, el festival ha pogut recuperar parcialment la presencialitat, però ha mantingut també part de la programació online. Així, amb aquest format híbrid, oferirà projeccions al CCCB i al Cinema Aribau i emissions en streaming a través de la plataforma Filmin. En total, el programa d'enguany conté 33 llargmetratges procedents de 33 països i onze curtmetratges. Destaquen títols com *Balandrau*, *infern glaçat*, *Lobster soup* i *Les enfants terribles*.

Famosos

"Crec que obrim moltes portes a les nenes, portes que potser moltes no vam tenir". Ho va dir entre llàgrimes la capitana del Barça, Vicky Losada (Terrassa, 1991), després de guanyar la primera Champions de l'equip. La jugadora va afegir, amb molta emoció, que aquesta era una de les coses que més feia en aquell moment, fer aquest "pas de gegant" i oferir referents a nenes i joves. "A mi m'hauria encantat somiar amb guanyar la Champions des de fa molts anys, no només des d'en fa dos, i ara les nenes ho poden fer". El discurs de Losada va ser un dels moments fora del camp més comentats de la victòria culer. Aquesta copa d'Europa és un triomf esportiu que se suma a la Lliga Iberdrola (i encara podria afegir-s'hi la Copa de la Reina), però també és una fita històrica. "No és només guanyar", va resumir Losada.

La fitxa

QUI ÉS?

V I C K Y L O S A D A

ÉS FAMOSA PER...

Ser la capitana del Barça

Ha jugat més de 350 partits vestida de blaugrana

QUÈ HA FET?

Aixecar la primera Champions de l'equip

Després va fer un discurs molt emotiu posant en valor la fita

A LES XARXES...

Allau d'elogis

Les seves paraules han estat molt aplaudides

Llibres

L'estrany miratge
Enric Herce

Una recompensa anònima ofereix una quantitat obscena de diners a canvi dels assassins de l'hereu de la megacorp Holloway-Ikeda. La Duna i la Lorelei, autores del crim, podrien sospitar que qui ha posat preu als seus caps són els pares del difunt, si no fos perquè ells mateixos les van contractar per eliminar-lo. Una història d'intriga en un món ara real i virtual.

Teatre

El que no es diu
Marilia Samper

Mitjançant la conversa d'una parella, El que no es diu fa pujar dalt de l'escenari la realitat silenciada del que es coneix com a "cultura de la violació", aquella dinàmica tan arrelada en la nostra construcció social i sentimental que fa que permetem conductes que perpetuen la pràctica de la violació.

A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Nimbo
Slim Samuray i Tauro

El cantant i compositor eivissenc Toni Pla, més conegut amb el nom artístic d'Slim Samuray, s'ha aliat amb el productor Tauro per publicar el seu nou àlbum, *Nimbo* (Delírics, 2021). El disc també inclou col·laboracions amb una desena d'artistes del panorama musical urbà, entre els quals destaquen Lildami, Lil Moss i Las Bajas Pasiones.

Pelis i sèries

Quo Vadis, Aida?
Jasmila Zbanic

Bòsnia, juliol de 1995. L'Aida treballa com a traductora per a l'ONU a una petita ciutat, Srebrenica. Quan l'exèrcit serbi l'ocupa, la seva família es troba entre els milers de persones que busquen refugi als camps de l'ONU. I, en aquest sentit, l'Aida té accés a informació important. Aquest film va estar nominat a millor pel·lícula internacional als Oscars del 2020.

ESTILS DE VIDA

Reduir, reutilitzar i... reciclar

Foto: Pexels

i MEDI AMBIENT

El mes de maig se celebra el Dia Mundial del Reciclatge (concretament, el dia 17) i això ja és prou excusa per tractar un tema tan important com aquest i parar-nos a pensar si reciclem correctament. Sembla que a casa nostra cada cop ho fem millor: "A Catalunya, un de cada tres quilos de residus que generem es reciclen i, a més, cada vegada generem menys residus". Ho diu l'Agència de Residus de Catalunya a la pàgina web residuonvas.cat, una eina que cal tenir a l'abast, com l'aplicació de mòbil *Residus*. Totes dues permeten buscar un residu pel seu nom i consultar la informació sobre on va, quin procés de reciclatge segueix i en què es transforma. També permeten cercar totes les deixalleries del territori per municipi o codi postal. A l'esmentat espai web, l'Agència de Residus de Catalunya ofereix també alguns consells per complir la famosa regla de les tres R: reduir, reutilitzar i reciclar. Així, el més important és minimitzar la quantitat de residus que generem, apostant per productes reutilitzables o retornables. Entre les recomanacions per aconseguir-ho, hi ha consumir envasos grans en lloc de petits, evitar comprar aigua envasada o fer servir piles i bateries recarregables.

Les claus.....

EINES

La pàgina web residuonvas.cat i l'aplicació per a mòbils *Residus* resolen tota mena de dubtes relacionats amb el reciclatge

REDUIR

El més important és minimitzar la quantitat de residus que generem, evitant sobretot els envasos d'un sol ús

REUTILITZAR

Apostar per productes reutilitzables ens ajudarà en aquest objectiu i ens comportarà un estalvi econòmic

RECICLAR

Ha de ser l'últim recurs i s'ha de fer bé: tenir cubells d'escombraries diferenciats a casa és el primer pas per fer-ho

Foto: Pexels

- Tarjetas y souvenirs para bodas, comuniones, bautizos y cumpleaños
- Pinatas artesanales
- Souvenirs para baby shower
- Decoración artesanal
- Cursos decoupage (niños y adultos)

solartesanias

Consultas y Pedidos

634 438 856

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

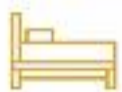
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Nabzalet 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es